

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 18. De sermone Christi post Cœnam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

MEDITATIO XVIII.

DE SERMONE CHRISTI,
ad suos discipulos post cœnam
habito.

INITA cœna, habuit Christi-
stus Dominus noster, ad suos
Apostolos, piissimum & al-
tissimum sermonem, in quo
mirè exercuit tria sua præ-
cipua munia, Magistri scilicet,
Consolatoris & Patroni, siue Aduocati.
Ut Magister, exhortatus est illos ad heroicis
virtutis actus, ut Consolator, multa illis magna
consolationis promissit; ut Patronus, orauit æter-
num Patrem pro illis, sicut in hac & sequenti
meditationibus distinctè considerabitur.

PUNCTVM I.

INCIPIENS ab amore Dei, quod est primū I.
& supremum mandatum, exhortatus est De amore
Christus Apostolos suos, ut ipsum amarēt, Dei.
aliquot efficacibus rationibus ad persuaden-
dum allatis dicens, sicut a dilexit me Pater, & a Ioan. 15. 9.
ego dilexi vos, manete in dilectione mea, atque
si diceret: amor meus erga vos, non qualiscun-
que est & vulgaris; sed sicut amor Patris mei
erga me; quo plurima dona, quæ mihi Pater

contulit, vobis ego communicavi, ideoq; vos hortor, vt *maneatis in dilectione mea*, studétes, quod in vobis est, hunc meum amorem in vobis conseruare; ne culpa vestra, vos amore defina: studétes quoq; amare me, sicut ego vos amo: amor enim non nisi amore simili compensatur; ipse enim amor permouet, vt ametur. O amor dulcissime, quibus verbis declarare, & exaggerare magis potuisti amoris tui erga nos magnitudinē, q̄ illis: *sicut dilexit me Pater, ita dilexi vos?* quibus itē efficacioribus rationibus ad te diligendū permouere nos poteras q̄ allata magnitudine tui in nos amoris! Utinam simili amore te diligerem, si quidem tali diligi cupis.

II.

De obedientia diuinorum mandatorum.

b. i. i. 14.

15. 21. 23.

DIXIT deinde, amorē hunc præcipue ostendi in obedientia & obseruantia mandatorum ipsius, adductis ad id etiam magnis rationibus dixit itaq; *sibi diligitis me, mandata mea seruate, qui habet mandata mea & seruat ea, ille est qui diligit me: qui autem diligit me, diligitur a Patre meo. & ego diligam eum, & manifestabo ei me ipsum si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* His verbis nos docet, verum Dei amorem, nec otiosum esse, nec pro libitu suo, quæ velit, facere; sed contendere vt voluntatem Dei exsequatur in quo tria magna bona continentur. Primum quod diligenter ab æterno Patre, singularibus amoris iudiciis. Quod si tanti sit, diligere & charum esse Regibus terrenis, quanti par est æstimare à cælesti Rege diligi, charumque illi esse.

esse? nihil enim deesse illi potest, qui tali Regi placet & charus est. *Secundum*, quod Pater & Filius & (quod est consequens) Spiritus S. *ad eum venient, mansionemq;* in anima eius *faciēt*, eam dirigentes, ei indulgentes, & adiuuantes, singularemque eius curam gerentes. *Tertium* est, quod Christus Dominus manifestabit ei seipsum, tum in hac vita clarissimo fidei lumine, & gratia contemplationis; tum in futura, beatifica visione qua Deus clarè videtur. O felices eos, qui amant Christum, eius implentes mandata ex quo aded ingentia bona illis proveniunt. Dilige, anima mea, obediēdo; & obediās diligendo; vt hac charitatis obedientia, te ipsam ita purifices, vt videas quem diligis, eiusq; aspectu fruaris per sæcula, Amen.

III.

TERTIO seipsum posuit eorum, quæ dixit exemplar, dicens; *si cprcepta mea serua-* c 104.15.19.
ueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei praecepta seruaui, & manso in eius dilectione. Tam in amore eius ad me, quam mei ad ipsum: Custodia itaq; mandatorum Dei conseruat nos tam in dilectione, qua nos illum diligimus, quam qua ille nos diligit; idq; ad imitationem Christi Domini, aspicientes, quoniam is hæc patris mandata seruaui, vita sua, vt ea exsequeretur, impensa. O dilecte mi, ita ego Patris tui voluntatem cupio exsequi, sicut tu fuisti exsecutus, eum diligendo, sicut tu dilexisti; vt ab eo diligar, sicut tu fuisti dilectus: *diligā te, sicut diligor à te.* Et siquidē iubes vt te diligā: da mihi q; iubes; vt te diligā, sicut vis.

PUNCTVM II.

De amore
inter nos
mutuo.

PRÆCEPTO amoris Dei coniunctum est præceptum amoris proximi, ad quem etiam exhortatus est Christus suos Apostolos, ter in hoc sermone: & quidem verbis grauissimis & efficacissimis.

I.
d. Ioa. 13. 34.

PRIMUM dixit: *mandatum a nouum do-
bis vt diligatis inuicem sicut dilexi vos vt & vos
diligatis inuicē. In hoc cognoscent omnes, quia
discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad
inuicem.* Nouam appellat hoc mandatū; quia
ipse illud renouauit, & collapsum ad perfe-
ctionem erexit, & posuit tanquam fundamen-
tum legis nouæ, quæ tota est lex amoris, per
quem similes efficiuntur Adamo nouo, & reno-
uamur spiritu, & obtinemus nouam dignita-
tem filiorum Dei per adoptionem Christi, &
quia nouum amoris exemplar, seipsum nobis
exhibuit. Præceptum antiquum ita habebat:
diliges proximum sicut teipsum: nouum autem
hoc mandatū dicit, vt diligamus, *sicut Christus
dilexit nos*, ea videlicet puritate, eo seruiore,
eaq; intentione, qua ipse nos dilexit, optantes
& procurantes nostris proximis bona, præci-
puè spiritualia, etiam cū iactura commodita-
tum nostrarum temporalium. Quod verò dile-
ctionem hac magnificiamus, ait, in ea sita esse
insignia discipulorum eius, quibus omnes co-
gnoscantur ipsius esse discipuli: quasi illis di-
ceret: *Mosi discipulos cognosce ex obseruātia*

ceremoniarum legis; Sancti Ioannis Baptistæ
discipulos, ex ieiunijs & asperitatibus corpo-
ris; Phariseorum discipulos, ex habitu & ce-
remoniis externis; discipulos Philosophorum
ex acutis sententiis: at scholæ meæ discipulos,
ex dilectione ad inuicē cognosci. Licet enim,
hæc dilectionis insignia certissima sunt, quæ
alia quoque sint insignia, utpotè Fides, Pro-
pheta, Miracula, & similia opera gloriosa, sed
in omnibus meis discipulis esse possunt, & si-
ne quibus reliqua essent imperfecta. Et pro-
pterea dixit Sapiens: *b Filij sapientia, Eccle-
sa istorum, & natio illorum obedientia, & di-
lectio.* Nam ut nationes mundi cognoscun-
tur ex idiomate, aut habitu, aut legibus, aut
aliis similibus signis externis, ita natio filio-
rum sapientiæ incarnatæ, qui est Christus Do-
minus, agnoscitur ex obedientia & dilectione.
tam Dei quam inuicem. O Magister dulcissi-
me appone mihi signum eorum, qui scholam
tuam frequentant, quo non solum ego discipu-
lus tuus esse agnoscar; sed tu quoque glorifi-
ceris: siquidem virtus discipuli, cedit in Magi-
stri gloriam.

b Eccl. 3. 1.

SECUNDÒ dixit: *c hoc est praeceptum meū,
ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos: maiorem
hæc dilectionem nemo habet, ut animam suam
ponat quæ pro amicis suis.* Quibus verbis, quod
nouum amoris mandatum aliàs appellauerat,
nunc suum appellat: nam, etsi reliqua etiam
sint ipsius, hoc tamen est tale eminentior: nam
ipsum est eò quod legem suam super illud sua-

II.

c Ioan. 15.

12.

O 5 det,

der, ipſius eſt, quia in eius perfectiſſima obſer-
 uantia exultat; & quia præ aliis illud æſtimat,
 & per illud homines facit ſuos, filios ſuos, ami-
 cos ſuos, & ſeruos fideles, eodem rex ſuas pro-
 prias illis tradit, gratiam videlicet, hæredita-
 tem glorię. & ſeipſum ita dat, vt ſe faciat ipſo-
 rum proprium: ac denique eſt præceptum ip-
 ſius, quia ipſemet facit ſe huius amoris exem-
 plar, cuius ſumma perfectio eſt, vitam ſuam,
 vbi fuerit opus, pro amicis ſuis ponere. O, a-
 mator infinite, qui tuam vitam pro omnibus
 dediſti, quia dilexiſti omnes; & quamuis tui
 erant *d inimici*, eam tamen pro illis tradi diſti,
 vt tuos faceres amicos; da mihi quaſo, adeo
 perfectum amorem, atque iſte eſt; neque enim
 par eſt, me vitam meã vilem adẽ & miſeram
 pluris facere, quã tu feceris tuam, adeo pre-
 tioſam & admirandam.

d Rom. 5. 10.

III.

e Ioan. 15. 17

f Rom. 13. 10

TERTIO illis dixit: *e hac mando vobis, vt di-
 ligatis inuicem.* Quibus verbis aperte ſignifi-
 cat omnia, quæ in lege ſua ipſe mandauit, &
 reliqua omnia præcepta, hoc vno *Amoris* con-
 tineri, & propterea dixit: *hac mando vobis, vt
 diligatis inuicem;* ſi enim vos dilexeritis, reli-
 qua omnia impleueritis. Nam *ſ plenitudo legis
 eſt dilectio.* Ter repetit hoc præceptum, vt al-
 tius cordi illorum infigeretur: ſemper autem
 illud vocauit præceptum; qua tamen voce non
 eſt vſus, cum commendaret, vt ipſum dilige-
 rent; atq; ſi illis diceret, vt me diligatis, non eſt
 neceſſe dicere, hoc eſſe præceptum meum, aut
 hoc vobis mandare; amor enim meus erga vos,
 & be

& beneficia à me accepta satis hoc urgent, ut me diligatis; ut verò vos inuicem diligatis, hoc expressè vobis mando, semel, iterum, & tertio, ne in hoc amore, incurij & negligentes sitis.

PUNCTVM III.

TER quoque exhortatus est Christus Dominus noster Apostolos suos, in hoc sermone, ad exercitium orationis, aperit illis fiduciam, & reliquas conditiones, quæ meriti debent illam comitari.

DIXIT ergo illis primùm, *Amen amen dico vobis: qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcumq; petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam; ut glorificetur Pater in Filio: si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.*

HIS verbis nos docet, orationem cum viva fide, & certa spe in eius verbo, potentem esse ad obtinendum ab æterno Patre, & ab ipso meo Christo vires & potestatem, ad miranda opera faciendâ, ijs similia, quæ ipse in hoc mundo fecit, siue sint opera virtutis & sanctitatis, siue miracula maiora & magis stupenda quàm fuerint ipsius, si opus erit: quòd autem certos nos reddat, id ita futurum, idem secundo repetit, additq; *ut glorificetur Pater in filio*, pertinere videlicet ad gloriam Patris id concedere, propter filium suum; ut intelligamus, quàm libenter id uterq; sit præstiturus.

DEIN-

I.

a Ioan. 14.

12.

De oratione
& in ea confidentia.

II.
Obedientia
cum amore
facit oratio-
nem exam-
diri.

3. p. q. 21. 4.
4.

c. Psal. 144.
19
d. 1. Ioan. 3.
22.

DEINDE dixit illis: *b si manserint in me & verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis.* His verbis docet nos miram efficacitatem, & connexionem orationis, cum vnitione ad Christum, per dilectionem, & obedientiam verborum ipsius. Nam in potestate voluntatis hac ratione Christo Domino coniunctæ ponitur, & velle & petere; Christus vero ipse recipit, & se obligat concedere, quod petetur. quod tamen locum habere intelligitur, cum ea vult & petit instinctu diuinæ huius vnitionis, & quod ei est consentaneum: quæ propterea nunquam plus vult, quàm velit Deus; nec petit, nisi quod eidem placet: quia non habet propriam voluntatem; sed accipit ipsam diuinam pro sua, & hanc ob causam, ait S. Thomas, semper exaudiri orationem eorum, qui hoc modo orant. O DEVS animæ meæ, concede mihi semper tecum esse coniunctum, tuæque verba & præcepta semper mihi esse coniuncta amanti illa, & ex toto corde exsequenti: certum est enim mihi, si te diligam, & tibi obediam, meæque voluntates amoris legi accommodem, posse me velle quidquid libuerit; & te daturum quidquid petiuero, complacet enim tibi gratum ei facere, qui, quod tibi gratum est, facit, iuxta illud: *c voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet,* d. & illud: quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, quæ sunt placita coram eo facimus: Tales enim

enim sunt, qui eius voluntatem faciunt.

TERTIÒ dixit eis e *Amen amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis. Vtque modo non petistis quicquam in nomine meo: petite & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.* Quid verbis magna asseueratione & solennitate promittit, quidquid eius nomine à Patre petuerint, obtéuros; & mox illos exhortatur, vt hac promissione veantur, vt ipsa experientia deprehendant, promissionis veritatem, & soliditatem: & plenum habeant gaudium, cum viderint, eam re ipsa expletam. Ad huius promissionis præstantiam cognoscendam, perpendendum est, quisnam illam faciat, & quibus; quis illam sit completurus, & à quo id petendum; quæ petenda sint, quibus nominibus, & quo modo, & forma.

QUI promittit, est filius Dei viui, *qui vocatur fidelis & verax*, & ipsa veritas ac sapientia infinita, qui nec decipi potest, nec vult nos decipere, nouitque optimè quid promittat, quidque implere possit, & velit, & expectat; quare omni ex parte eius promissio est certissima.

QUIBUS promissio fit sunt ipsi Christi discipuli, qui cum ipso, in cænaculo illo, Iuda exeunte, remanserant; quæ propterea iis tantum facta censetur, qui in Christum credunt, & sperant, cupiuntque eidem seruire, & vt discipuli obedire, non veidè rebellibus & obstinatis peccatoribus, qui eius scholam dese-

rentes,

III.

e Ioan. 16.
23.

I.

f Apoc. 19. 11
De promissione quæ nostris orationibus fit.

2.

rentes, ab ipsius obedientia se subtrahunt. Et
 g Ioan. 9. 31. in hoc sensu cæcus ille dixit, g *scimus quia*
 h Prov. 28. 9. *peccatores Deus non audit.* Et Sapiens dixit,
 h *qui declinat aures suas ne audiat legem, ora-*
tio eius erit execrabilis: hoc est non exaudie-
 tur. Quamvis tamen sint peccatores, si cupi-
 ant non esse tales, sed fieri discipuli Christi, et
 iam sunt promissionis huius participes, quan-
 do admitti perunt ad eius scholam. i *Pater e-*
 i Luc. 11. 13. *nim vester de celo,* ait ipse Christus, *dabit spi-*
ritum bonum petentibus se, ut d. sinat esse ma-
 lus: sed præcipuè ea promissione utuntur, qui
permanent in Christo, & eius verba in illa per-
manent.

3. Q V I promissionem illam implebit, & a
 quo, ut id faciat, petendum est, ille est Pater,
 hoc est Dominus ille, qui eminenter hoc no-
 men meretur, & verè est Pater benevolus, so-
 licitus, & potens dare filiis suis, quidquid ab
 eo petuerint, idque multo præstantius cæte-
 ris omnibus patribus terrenis: quia quidquid
 dederit, nihil amittit, & oblectatur pluri-
 mum, cum dat omnibus. Et propterea Chri-
 stus ipse de eo dixit: k *si vos, cum sitis mali, nostris*
 k Luc. 11. 13. *bona data dare filiis vestris, quanto magis Pater*
vester, qui natura sua bonus est, de celo dabit
spiritum bonum petentibus se. Eandem pro-
 missionem adimplebit etiam idem qui promi-
 fit, filius Dei, qui nos adeo dilexit, ut animam
 suam pro nobis posuerit; estque adeo libera-
 lis, & in dando profusus, ut seipsum etiam deo;
 adeoq; desiderat plurima nobis dare, ut man-
 det

det nobis, ab ipso petere, quæ volumus. Ac denique ipse etiam Spiritus sanctus, qui vnus est cum Patre & Filio Deus, eandem promissionem implebit, *1 qui (vt ait Apostolus) Rom. 8. 26 sum nos, quid oremus, sic oportet, nesciamus, ipse spiritus postulat pro nobis, nobis inspirans ea, quæ postulemus, aded propendet, ad dandum.*

NOMINA siue tituli, quibus petamus quæ volumus, est nomen ipsum Christi, hoc est Christi bonitas, omnes eius virtutes & merita, laboresque vitæ ac mortis ipsius, seruitia & obsequia, quæ Patri exhibuit, honor denique gloria eius, & vt eius nomen glorificetur. Non itaque in nomine meo petam, nec meæ confidens virtuti, aut meritis meis, nec ad gloriam nominis mei; sed his omnibus prætermisus, mihi que diffidens, Christo ipsi Domino innotuit, & ad eius gloriam dirigam, quidquid petiuero.

EA, quæ promissio hæc complectitur, sunt omnia quæ decent, & conueniunt bonitati Patris, qui ea est largiturus; nominique & virtuti Filij, per quem illa petuntur, necessitati denique petentis, in bonum scilicet eius animæ, aut aliorum, pro quibus petitur: nullo tamen hic præfixo limite, quem ipse Christus, in sua promissione non præfigit. Ex quo efficitur, quoniam **DEVS** profusus esse vult ad dandum, me non debere esse parcum aut timidum in petendo; sed petere, sicut qui à liberalissimo Deo petit, & vt ipse

Chri

1 Rom. 8. 26

4.

5.

*S. Basil. de
constit. Mo-
nast. c. 2.*

Christus monet, *petere*, ut gaudium nostrum sit plenum. Non inquam petendæ sunt res terrenæ, quæ plenum gaudium non adferunt; sed cœlestes, eæque, non parçè, sed in tanta copia, ut impleat nostrum gaudium, & expleant desiderium; Primùm, in temporali hac vita; & postea in æterna.

6. MODVS denique & forma petitionis, esse debet cum magna fide, & fiducia de bonitate, & liberalitate promittentis, qui & daturus est quæ petuntur; & de mediatoris meritis, per quem illa petuntur. Hæc fides illa est, de qua Christus Dominus noster, dixit apud Sanctum Marcum, *m habet fidem Dei*, fidem videlicet maximam, fidem dignam Deo, fidem altissimam, quæ, rebus omnibus terrenis reiectis, anchoras suas iaciat in cœlum, expectans à Deo, quidquid ille promisit, innitens verbo eius, ut eius est. Hæc fides est, quam alibi ipse comparat *n grano sinapis*, de quo alibi est dictum. Huic fidei coniungi debet insignis perseverantia, donec nostrum gaudium sit plenum: donec scilicet ipsa experientia advertamus, exauditos nos esse, & propterea exultemus, tanquam plenum gaudium consecuti; quod nobis contingit, cum petita dona obtinemus.

O mundi Redemptor, liberalissime in promittendo, & in reddendis promissis fidelissime, magnas tibi gratias pro liberalitate & fidelitate, quam in omnibus manifestas: Oro, Domine, supplex, gratiam mihi dari, ad petendum,

m Marc. 11.

32.

Iacob. 1. 6.

Postulet in fide, nihil hæsitans.

n Matth. 17.

19.

Luc. 17. 6.

In 3 part

Medit. 46.

dum, quod me petere iubes; & eo modo, quo vis à te peti, vt gaudium meum sit plenum, eo accepto, quod petam: gaudens quidem dominis tuis; sed multò amplius tecum, illorum largitore: nunquam enim gaudium meum plenum erit, nisi te ipsum habeam, qui summum es gaudium meum in sæcula. *Quod huius promissionis est reliquum, in quinta parte ponetur.*

PUNCTVM IV.

MAGNAM partem sermonis sui, posuit **CHRISTVS** Dominus noster, in consolandis & animandis Apostolis, ad labores & aduersitates præsentis, & quas postea perpassuri erant in mundo, multis ad id adductis rationibus, quarum aliquas insinuabo, (licet non seruato eodem ordine) vt sint nobis instar punctorum ad meditandum, & causarum ad consolationem, & nos ipsos excitandos, ad tolerandum patienter persecutiones, & aduersitates occurrentes.

PRIMA ratio est, propter exemplum eius, quod ipse Christus est passus. *a Memen- a Ioan. 15. 20. 21.*
tote, inquit, sermonis mei, quem ego dixi vobis, non est seruus maior Domino suo, vt exemptiones & priuilegia seruus habeat, plus quàm eius Dominus: si me persecuti sunt, & vos persequentur. b Absque synagogis facient vos: b Ioan 16. 2.
sed venit hora, vt omnis, qui interficit vos, arbitretur se obsequium præstare DEO. a Sed

Rationes
consolationis
in ad-
uersis,

I.

IV. Part. Medit.

P

hac

ha omnia facient vobis, propter nomen meum. O felices aduersitates, quae uero Christus est causa, & propter quas illi assimilamur. Nolo, mi Domine, priuilegium aut exemptionem a laboribus, quia enim seruus tuus sum, magno honori mihi duco, eandem subire legem, quam meus Dominus subit.

II. SECUNDA ratio fuit, nam pati persecutionem, signum & pignus quoddam est, quod illi non sint ex reprobata mundi factione, & quod consequens est, quod sint ex parte Christi, & electorum eius. c *Ioan. 15. 16* Si mundus, inquit, vos odit: scitote, quia me priorem uobis odio habuit; si de mundo fuissetis; mundus quod suum erat, diligeret: quia uero de mundo non estis, sed ego elegi uos de mundo, propterea odit uos mundus.

O bone I E S U, ad partes tuas ego transeo, non ad factionem mundi: & si mundus me oderit & persequetur, indignè ego exultabo; nam tu me proteges; siquidem ille, propter te, me persequitur.

III. TERTIA ratio fuit, quia huiusmodi labores & tristitiae breui conuertentur in gaudium. d *Ioan. 16. 20.* Amen amen dico uobis, quia plorabitis & flebitis uos, mundus autem gaudebit, uos autem contristabimini; sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier, cum parit, tristitiam habet, quia uenit hora eius; cum autem peperit puerum, iam non meminit pressuram propter gaudium quia filius ei est natus in mundo. Idem

verò filius, qui fuit ei causa doloris, est postea causa gaudij; dolo breui tempore duravit, gaudium longo: adeoque hoc excellit, ut dolorum partus faciat obliuisci. Ita & vos tristitiam habebitis, propter meam absentiam & mortem; sed ego resurgam, & sicut qui recens in mundo nascitur, planctum vestrum conuertam in gaudium. Graues dolores sicut parturiētis sustinebitis, legem meam prædicantes, & quod iussi, exsequentes; quia exsurgent graues aduersum vos tempestates; sed id ipsum quod vobis tristitiam adferet, occasione erit magnæ lætitiæ; quæ tristitiæ vos faciat obliuisci, propter fructum ex ea tristitia collectum: dolor breui euanesceat, gaudium erit perpetuum, quod nemo tollet a vobis.

O anima mea, ne concupiscas gaudium mundi, e cuius extrema luctus occupat; elige potius tristitiam & dolorem pro Christo: e omne Pro. 14. 13. gaudium existimans in tentationes & tribulationes incidere, quas qui amat, mox in illis magnam reperit lætitiā. Jacob. 1. 2.

IV. QVARTA ratio est, quia in coelo sunt mansiones æternæ, vbi excipientur à Christo, qui hic pro eius amore patiuntur. Non Ioan. 14. 1. turbetur, inquit, cor vestrum: creditis in Deum, & in me credite: In domo Patris mei, mansiones multe sunt; & ego vado parare vobis locum, quem ibi estis habituri: & si abiero, & præparauero vobis locum, iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut vbi sum ego,

& vos sitis, mea fruente societate & gloria. O anima mea, ne conturberis aut affligaris tuis laboribus: praterit enim habitatio & figura huius mundi; veniet autem Christus ad te in hora mortis, ut præmium reddat laborum, quos in hac vita pertulisti, collocans te summo & pleno gaudio in æternis suis mansionibus.

V. QUINTA ratio, nam in medio aduersitatum huius vitæ, accedit CHRISTVS Dominus, vt nobis subueniat: ideoque illis dicit: *g non relinquam vos orphanos, sed veniam ad vos. Non turbetur cor vestrum, neque formidet: audistis, quia ego dixi vobis: vado & venio ad vos. modicum enim & iam non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me; h & ego videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.*

*g Ioan. 14.
18.28.*

h c. 16. 16.

O Pater amantissime, qui tuos filios nunquam orphanos deseris, etiam cum ipsi te absentem existimant; quia reipsa nunquam ita abes, quin illorum bonum spectes. Cupio non turbari propter meos labores, siquidem ita breui venturus es, vt me visites, & in eis consoleris: Da mihi, Domine, gaudium internum, quod nec Dæmon, nec mundus, nec vlla creatura tollere à me possit: nam si illud gaudium verè possideo, iucundus mihi erit omnis labor.

VI.

SEXTA ratio fuit, quia quamuis aduersitati-

eatibus premantur, diliguntur tamen ab æter-
no Patre, *i quamuis*, inquit, *ego non rogarem* i Ioan. 16. 26
Patrem de vobis, scitote quod ipse Pater amat
vos, quia vos me amastis & credidistis, quia ego
à Deo exiui. Atque si diceret: ne turbemini,
aut timeatis: nec fiduciam animumque etiam
in ipsi laboribus deiiciatis, quos mei causa su-
stinere contigerit, nam signum quoddam &
pignus sunt, quòd pater vos amet, propter
amorem, quem ostenditis, dum causa mei pa-
timini: quod si pater vos amat, etiam prote-
get, & consolabitur: nam Pater adeo beneuo-
lus & potens, non potest deesse consolationi
filiorum. O Pater amantissime, nullam aliam
in terra consolationem volo, nisi scire quòd
me ames: te enim amante, nihil mihi deesse
potest; qui non nouisti, aliquem amare, & de-
serere.

VII.

SEPTIMA ratio consolationis, deduci-
tur ex certis confidentiæ pignoribus, quæ ha-
bemus, euadendi victores de omnibus hosti-
bus, qui nos persequuntur. ait enim: *k in mun-* k Ioan. 16. 33
do pressuram habebitis; sed confidite, ego vici
mundum: Quasi diceret: ego vici Dæmonem,
huius mundi principem; vici laborum ac per-
secutionum feritatem: vici peccatum & mor-
tem, & in huius meæ victoriæ virtute, securè
potestis & vos sperare victoriam; siquidem
ego ea vobis vici, & in vobis sum etiam, pu-
gnans ad vinceodum. *l Gratiar tibi, aterne* l 1. Cor. 15. 57
Pater, qui dedisti nobis victoriam per filiū tuum
I E S V M Christum. Cùm igitur victoria, &

eius gloria sit tua, nec dubitare volo, nec dif-
fidere, quin illam sim obtenturus.

Medit. 17.
22.

Alias rationes consolatorias adhibet CHRIS-
TUS Dominus noster, qua inmittuntur aduentus
Spiritus sancti, quas reijcimus in quintam par-
tem, ubi de eius aduentu agetur.

MEDITATIO XIX.
DE ORATIONE CHRIS-
TI Domini nostri ad Patrem
suum, in fine sermonis
post coenam fa-
cta.

HAEC oratio Christi Do-
mini nostri, est viuum quod-
dam & perfectissimum ex-
emplar omnium rerum, qua
in feruenti & alta oratione
inueniri debent, quo ad eos,

pro quibus orandum est, & quo ad ea, qua pe-
tenda sunt, & nomina siue titulos, qui ad ea
obtinenda adduci possunt; ac denique, quo ad
ordinem in his seruandum. Eam reuocabimus

S. Thom. 3. p.
q. 21. a. 3
Ordo seruā-
dus in petē-
do pro no-
bis, & pro
aliis.

ad tria puncta, iuxta tres eius partes: nam
PRIMUM orauit ipse Christus, qua homo pro
se & suis rebus; DEINDE orauit pro suis Apo-
stolis, quos praesentes habebat, sua cura com-
missos;